

bliffelig kunde naas; men jeg har ment, at dette, naar vi ere inde paa dette Omraade, er en af de Ting, som vi først og fremmest burde se at tage op. En af vore mest anerkjendte Videnskabsmænd paa dette Omraade en saa populær Mand som Docent Fjord, har jo ogsaa mange Gange haade offentlig og privat talt til os om, hvor mange Millioner, vi have ødt, fordi vi med Hensyn til Rvægablen vare komne ind paa en feil Vej, hvorledes vi derved have taet Millioner og atter Millioner, og jeg har derfor ikke villet tilbaageholde denne Ytring for at bidrage Mit til at holde denne Sag varm, navnlig da jeg allerede i 1877—78 har været med til fra Folkethingets Side ved en velvillig Godseiers Bistand at samle Bønder ude i Holbæk Amt om denne Sag. Sluttelig skal jeg kun sige til det ærede Medlem fra Randers, der talte om Lovens Grund, at Lovens Grund jo nu i Almindelighed fortolkes saadan, at hvad der ikke er absolut forbudt, er tilladt, og da det jo ganske vist ikke var forbudt, hvad der skete paa det Møde i Sommer, hvis Formand det ærede Medlem var, at der mødte Delegerede for Landbosforeninger, hvori der ingen Medlemmer var, kan man jo ganske vist ogsaa sige, at saa var det ogsaa tilladt, men jeg antager rigtignok, at det ærede Medlem er en for nobel Karakter til at sige, at det er den moralsk rigtige Maade at fortolke Loven paa. Et stort Fremskridt er det i hvert Fald, at vi nu have faaet præciseret, hvad en Landbosforening er. Jeg venter, at den Tid skal komme gennem Udviklingen af disse Fællesforeninger, at det skal lykkes at faae dannet en almindelig stor Landbosforening for hele Befolkningen, saa at det vil vise sig, at det tal. Landhus-holdningselskab bliver overflødig, ihvorvel jeg skal erkjende, at det i og for sig har udrettet meget Godt. Jeg tillægger derfor disse Fællesforeninger stor Betydning, og jeg er glad ved, at vi have faaet denne rimelige Bestemmelse, saa at vi ikke skulle komme til at staa som i Aarhus paa den „Lovens Grund“, at der møder Delegerede fra Foreninger, hvori der ingen Medlemmer er. Jeg vil nu afvente den høitærede Ministers Svar paa de forskjellige Spørgsmaal. At Loven i alt Fald er et stort og væsentligt Fremskridt, ere vi jo enige om.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Dette Lovforslag, som her foreligger efter at være behandlet i Landstinget, er ganske vist paa nogle Punkter forskjelligt fra det, som af Regjeringen blev fremsat for Rigsdagen. Smidertid er det ikke meget væsent-

lige Punkter, og enkelte af de Ting, man nu her har ytret sig imod, ere komne ind ved Behandling i Landstinget og stode ikke i Lovforslaget, da jeg havde den Være at fremsætte det. Lovforslaget indeholder noget Nyt, dog ikke særdeles Meget, og det slutter sig i det Hele til det nuværende Grundlag, til den tidligere Husdyrlov, men naar ærede Medlemmer ville læse Overskriften paa Lovforslaget og sammenholde den med den gjældende Lov, ville de se, at den nugældende Lov har til Overskrift: „Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme“; men dette Lovforslag har til Overskrift: „Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme“. Det er altsaa Husdyrbruget, der er taget med, og navnlig saaledes, at det er posteret formelt under § 1 Post 4 og reelt under § 9, saaledes som de ærede Herrer have talt om, og som jeg selvfølgelig senere skal komme tilbage til. Det Nye er altsaa, at man har optaget Husdyrbruget med i Loven. Jeg kan med det Samme med en almindelig Bemærkning svare paa, hvad der er sagt om, hvorvidt man under § 9 kunde inddrage andre Ting, som gaa ud over Husdyravlens og Husdyrbruget. Det kan man selvfølgelig ikke, thi denne Lov handler kun om Husdyr, og hvis man altsaa landøkonomisk vil gaa videre over til andre Ting, maa man gjøre det ad anden Vej, men man kan ikke benytte denne Lov dertil. Hvis man f. Ex. vil have en Forsøgsgaard og Understøttelse dertil under § 9, saa kan man faae det paa Husdyrbrugets Omraade, men selvfølgelig ikke paa andre Omraader (En Stemme: Ja, det er heller ikke ment). Ja, det er godt, det kommer an paa, hvor store Midler man anvender til Forsøgene, men for saa vidt man vil holde sig til denne Begrænsning, nærer jeg ingen Tvivl om, at det vil falde ind under § 9, skjøndt det ikke udtrykkeligt er opsat imellem de der nævnte Ting. Naar jeg siger, at der ligger dette Nye i Lovforslaget, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ved Siden af at slutte sig til det nuværende Grundlag ogsaa giver en Udvikling paa dette Grundlag, en Udvikling, som i ethvert Tilfælde paa eet Punkt er væsentlig ny. Medens man nu kun fjender Landbosforeningernes Dyrskuer, Distriktsdyrskuer for Hingste, Fællesforeningernes Dyrskuer for hele Landet ved Landmandsforsamlinger, saa indfører Loven desuden Distriktskuer for den vigtigste Art af Handyr, nemlig Hingste og Tyre. Det er altsaa ganske vist kun en Anvendelse af det tidligere Princip, hvorefter vi havde Dyrskuer for Hingste, for Handyr, men det er for saa vidt noget Nyt, at man, hvad det